

งานวิจัยและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษค้นแปลความ ที่ความ และ ขยายความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาศาสตร์ยังไม่เคยมีผู้ใดวิจัยมาก่อน งานวิจัย ซึ่งพอจะเกี่ยวข้องเป็นบางส่วนคืองานวิจัยของ สมพิศ ชังชมแก้ว¹ อันเป็นงานวิจัยที่เป็น แรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ แต่ก็เป็นด้านภาษาไทย มิใช่ภาษาอังกฤษ งานวิจัยของ สมพิศ ชังชมแก้ว มีสาระสำคัญดังนี้

งานวิจัยนี้ชื่อ "ความสามารถในการอ่านภาษาไทย (Reading Comprehension) ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับที่สองของวิทยาลัยครูท่าแห่งในนครหลวง กรุงเทพมหานคร" ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อจะศึกษาว่าการอ่านภาษาไทยของนักเรียนใน กลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างไ และความสามารถดังกล่าวนี้แตกต่างกันตามเพศ อายุ และผล-สัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาไทย 3 ชุด คือ แบบทดสอบการแปลความ แบบทดสอบการตีความ และแบบทดสอบการขยายความ ทดสอบ นักเรียนฝึกหัดครูชาย 140 คน หญิง 337 คน

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านแบบแปลความดีกว่าการอ่านแบบตีความ และการอ่านแบบตีความดีกว่าการอ่านแบบขยายความ
2. นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนชายอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนอายุ 18 ปี และต่ำกว่า 18 ปี มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีความสามารถดีกว่านักเรียนกลุ่มที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี

¹สมพิศ ชังชมแก้ว, เรื่องเดิม.

สำหรับงานวิจัยการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยจะสรุปเป็นหัวข้อเพื่อให้เห็นชัดถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการอ่านเอาเรื่อง ดังนี้

1. การอ่านเอาเรื่องกับคำถาม
2. การอ่านเอาเรื่องกับประโยคเนื้อความ (topic sentence)
3. การอ่านเอาเรื่องกับการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน
4. การอ่านเอาเรื่องกับระดับเสียง (intonation)
5. การอ่านเอาเรื่องกับคำศัพท์และโครงสร้าง
6. การอ่านเอาเรื่องกับการใช้ภาพประกอบ
7. การอ่านเอาเรื่องกับวัฒนธรรม
8. การอ่านเอาเรื่องกับตัวแปรบางประการ

ก. ความสนใจ

ข. วิธีการอ่าน

ค. ความเร็วในการอ่าน

ง. ระดับเศรษฐกิจและสังคม

9. การอ่านเอาเรื่องกับการทดลองสอนอ่านเอาเรื่อง

10. เปรียบเทียบความเข้าใจจากการอ่านในใจ การอ่านออกเสียงและการฟัง
 อนึ่งยังมีเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเอาเรื่องอันจะช่วยให้เกิดความคิด
 ในการพัฒนาการเรียนการสอนอ่านเอาเรื่องให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงแบ่งเนื้อความในบทที่ 2 นี้
 ออกเป็น 2 ตอน คือ

ก. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

ก. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การอ่านเอาเรื่องกับคำถาม

ในปี ค.ศ. 1971 สแตนเลย์ บูน² (Stanley Malcolm Boone) ได้ทำการวิจัยผลของคำถามที่ยากกว่าระดับ (higher level questions) ต่อการอ่านเอาเรื่องของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเป็นนักเรียนเกรด 10 ของ Shoreline High School แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง (experimental group) 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม (controlled group) 1 กลุ่ม มีรายละเอียดของกลุ่มดังนี้

1. กลุ่มทดลอง A ประกอบด้วยนักเรียน 72 คน
2. กลุ่มทดลอง B ประกอบด้วยนักเรียน 73 คน
3. กลุ่มควบคุม C ประกอบด้วยนักเรียน 70 คน

ผู้วิจัยใช้เวลา 3 สัปดาห์ในการทดลอง นักเรียนทั้งหมดได้รับการฝึกอ่านทุกวัน วันละ 30 นาทีในห้วงที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละกลุ่ม กลุ่มทดลอง A ใ้รับคำถามที่สูงกว่าระดับในการฝึกอ่าน กลุ่มทดลอง B ใ้รับคำถามที่เท่าระดับของนักเรียนในการฝึกอ่าน ส่วนกลุ่มควบคุม C ไม่ใ้รับคำถามในการฝึกแต่อย่างใด ตัวแปรต่าง ๆ เช่น การควบคุมกลุ่ม ความร่วมมือของครู เวลา และวิธีการทดสอบถูกควบคุมอย่างใกล้ชิดเพื่อการวิจัยใ้ผลสมบูรณ์ เมื่อฝึกนักเรียนจนครบ 3 สัปดาห์แล้วจึงใ้พ้แบบทดสอบการอ่านเอาเรื่อง

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ระหว่างกลุ่ม A และกลุ่ม C กลุ่ม A มีความสามารถในการเรื่องศัพท์และส่วนประกอบที่ใ้ช่วยใ้เข้าใจเรื่องใ้่านดีกว่ากลุ่ม C ที่นัยสำคัญ .05 และไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม A กับกลุ่ม B หรือกลุ่ม B กับกลุ่ม C จึงสรุปใ้ว่าคำถามที่สูงกว่าระดับมีป้ฏิกิริยาต่อการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม A ซึ่งใ้รับคำถามสูงกว่าระดับในการ

---

²Stanley Malcolm Boone, "An Investigation of the Effect of Higher level Questions on Reading Comprehension," Disertation Abstracts International, 32 (February, 1972), p. 4480-A.

ฝึกอ่าน และกลุ่ม c ซึ่งไม่ได้รับคำถามเลยในการฝึกอ่าน

ในปี ค.ศ. 1972 คาร์ล เดวิด เฮสส์ (Karl David Hesse) ได้ทำการวิจัยว่าตำแหน่ง ชนิด และระดับของคำถามจะมีส่วนสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอย่างไร Hesse ให้ความเห็นว่างานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าคำถามที่เรงเราหรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นคำถามที่อยู่หลังเนื้อเรื่องที่อ่านมากกว่าอยู่ก่อนเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ยังไม่มียานวิจัยใดศึกษาว่าคำถามเหล่านี้เป็นคำถามชนิดไหนและระดับไหน เขาจึงต้องการศึกษาถึงชนิด (types) และระดับ (levels) ของคำถามเหล่านี้

ชนิดของคำถามที่ Hesse ศึกษา มี 2 ชนิดคือ

1. Content question หมายถึงคำถามที่ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านว่า ในเนื้อเรื่องกล่าวถึงอะไร เช่นอาจถามเกี่ยวกับ วัน เดือน ปี สถานที่ ชื่อสิ่งต่าง ๆ ความคิด ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ในเรื่อง

2. Process question หมายถึงคำถามที่ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านว่า ผู้เขียนใช้วิธีการอย่างไรในการเรียงลำดับความคิดของตน ในการอ้างอิง เสนอรายละเอียด การเลือกใช้คำ การเน้น การสนับสนุนสิ่งที่ผู้เขียนต้องการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม

ระดับของคำถามมี 2 ระดับคือ

1. ระดับความจำ (memory level) ได้แก่คำถามประเภท content question

---

³Karl David Hesse, "The Effect of Content and Process Questions Written at Memory and Evaluation Levels on Ninth Grade Students' Comprehension of a Passage When the Questions Have Been Inserted Either before or after Segments of the Passage," Dis-sertation Abstracts International, 33 (February, 1973), p. 4060-A.

2. ระดับประเมินค่า (evaluation Level) ได้แก่คำถามประเภท

process question

ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 9 จำนวน 296 คน นักเรียนเหล่านี้ต้องอ่านเนื้อเรื่องซึ่งมีความยาวประมาณ 3,500 คำแล้วจึงทำแบบทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบ 25 ข้อ นักเรียนทั้ง 296 คนนี้ถูกแบ่งออกเป็น 9 กลุ่ม พวกแรกหนึ่งกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ไปตลอดโดยไม่ถูกขัดจังหวะด้วยคำถาม เมื่ออ่านเสร็จแล้วจึงทำแบบทดสอบความเข้าใจ พวกหลังอีก 8 กลุ่มอ่านเนื้อเรื่องซึ่งจะมีคำถามทั้งชนิดและระดับดังกล่าวข้างต้นขัดจังหวะทุก ๆ ก่อนและหลัง 700 คำของเนื้อเรื่อง นักเรียนพวกหลังนี้ต้องตอบคำถามที่ขัดจังหวะเหล่านี้โดยเขียนลงในกระดาษ เมื่ออ่านจบแล้วจึงทำแบบทดสอบความเข้าใจ

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. ระดับของคำถาม (memory or evaluation) ไม่มีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียน
2. ตำแหน่งของคำถาม คำถามที่อยู่ก่อนเนื้อเรื่องหรืออยู่หลังเนื้อเรื่องไม่มีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียน
3. ชนิดของคำถาม (content or process) ไม่มีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียน
4. องค์ประกอบต่อไปนี้คือ ตำแหน่งของคำถาม ชนิดของคำถาม และระดับของคำถามไม่มีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียน
5. การขัดจังหวะการอ่านด้วยคำถามทั้งชนิด ระดับ และตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นไม่มีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับ การอ่านที่ไม่ถูกขัดจังหวะด้วยคำถาม

ในปีเดียวกันนี้ แซนดี้ คาร์รอล แชดวิก⁴ (Sandy Carroll Chadwick) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปฏิกริยาของคำถามที่มาก่อนเนื้อเรื่องในการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนเกรด 5" ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ Sequential Tests of Educational Process-Reading, Form 4 A ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบนี้มาปรับปรุงให้เป็นแบบทดสอบ 2 แบบ แบบทดสอบใหม่ที่ปรับปรุงแล้วมีเนื้อเรื่องเหมือนเดิมและเหมือนกันทุกประการ หากมีส่วนที่ปรับปรุงเพิ่มเติมดังนี้

1. แบบทดสอบที่ 1 มีคำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ (incomplete statements) อยู่ทั้งก่อนและหลังเนื้อเรื่อง
2. แบบทดสอบที่ 2 มีคำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ (incomplete statements) อยู่หลังเนื้อเรื่องที่อ่านอย่างเดียว

คำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ที่อยู่ก่อนเนื้อเรื่องเป็นคำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ที่เหมือนกันทุกประการกับพวกที่อยู่หลังเนื้อเรื่อง

ผู้วิจัยได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเรียกกลุ่ม Question-Read-Question (Q-R-Q) กลุ่มนี้ได้รับการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบที่ 1 ดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. นักเรียนอ่านคำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ที่อยู่ก่อนเนื้อเรื่อง
2. อ่านเนื้อเรื่อง
3. อ่านคำถามหรือข้อความที่ไม่สมบูรณ์ที่อยู่หลังเนื้อเรื่อง
4. ตอบคำถามและเติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์

⁴Sandy Carroll Chadwick, "The Effect of Written Prequestioning on Reading Comprehension of Fifth Grade Students," Dissertation Abstracts International, 23 (September, 1972), p. 1073-A.

กลุ่มที่สองเรียกกลุ่ม Read-Question (R-Q) กลุ่มนี้ได้รับการทดสอบโดยใช้
แบบทดสอบที่ 2 คำเนิการเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. อ่านเนื้อเรื่อง
2. อ่านคำถามหรือข้อความที่ไม่สมบูรณ์ที่อยู่หลังเนื้อเรื่อง
3. ตอบคำถามและเติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์

ผลจากการวัดความเข้าใจในการอ่านปรากฏว่ากลุ่ม R-Q ทำได้ดีกว่ากลุ่ม Q-R-Q แต่ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตว่าในการทำแบบทดสอบความเข้าใจทั้งสองกลุ่มมีเวลาทำเท่ากัน แต่กลุ่ม Q-R-Q ต้องอ่านคำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ซึ่งอยู่ก่อนเนื้อเรื่อง ในขณะที่กลุ่ม R-Q ไม่ต้องอ่าน การอ่านคำถามและข้อความที่ไม่สมบูรณ์ก่อนอ่านเนื้อเรื่องนี้ อาจทำให้กลุ่ม Q-R-Q ไม่สนใจเนื้อเรื่องที่ตามมาเท่าที่ควร จึงควรศึกษาวิจัยนี้ต่อไป

2. การอ่านเอาเรื่องกับประโยคเนื้อความ (topic sentence)

ใน ค.ศ. 1972 เอ็ดเวิร์ด แอนโทนี แฮริส⁵ (Edward Anthony Harris) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่าการวางเค้าโครงเรื่อง (organization) จะมีผลต่อการอ่านเอาเรื่องของผู้ผู้อ่านอย่างไร เนื้อเรื่องที่ทดลองเป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคและวิทยาศาสตร์ขั้นสูง ประชากรได้รับการอ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี 7 แบบด้วยกันคือ

1. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically independent อยู่เมื่อเริ่มเรื่องอย่างชัดเจน
2. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically independent อยู่กลางเรื่องอย่างชัดเจน

⁵Edward Anthony Harris, "Psycholinguistic Aspects of Comprehension: Information Processing as a Function of Discourse Structure," Dissertation Abstracts International, 33(October, 1972), p. 1706 - A.

3. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically independent อยู่ท้ายเรื่องอย่างชัดเจน

4. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically subordinate อยู่เมื่อเริ่มเรื่องอย่างชัดเจน

5. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically subordinate อยู่กลางเรื่องอย่างชัดเจน

6. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically subordinate อยู่ท้ายเรื่องอย่างชัดเจน

7. เนื้อเรื่องที่ไม่แสดง topic statement อย่างชัดเจนดังทั้ง 6 แบบข้างต้น หากแต่ topic statement แฝงอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. ประชากรที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement ซึ่งแสดงอย่างชัดเจน ได้คะแนนการอ่านเอาเรื่องสูงกว่าประชากรที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งไม่แสดง topic statement อย่างชัดเจน

2. ประชากรที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement อยู่เมื่อเริ่มเรื่องจะได้คะแนนสูงกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องที่มี topic statement อยู่ท้ายเรื่องมาก

3. ประชากรที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement อยู่ตรงกลางเรื่อง ได้คะแนนสูงกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement อยู่ตอนต้นหรือท้ายเรื่อง

4. ประชากรที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement เป็นประโยคแบบ syntactically subordinate ได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement เป็นประโยคแบบ syntactically independent

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการเขียนเนื้อเรื่องแบบอุปมาน (Deductive) ดีกว่าแบบอนุมาน (Inductive) สิ่งนี้จะช่วยให้นักเรียน หรือบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการสื่อสารในวงเทคนิคและวิทยาศาสตร์รู้จักวิธีเขียนที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น

3. การอ่านเอาเรื่องกับการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน

ใน ค.ศ. 1972 อาเทอร์ เอ็ดเวิร์ด สมิท⁶ (Arthur Edward Smith) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ประสิทธิภาพของการฝึกฝนนักเรียนให้รู้จักตั้งคำถามก่อนอ่าน" ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามก่อนอ่านเป็นการฝึกให้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายอันควรค่าแก่การส่งเสริม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองฝึกโดยสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนเกรด 7 จำนวน 116 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มดังนี้

1. พวกแรก มี 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองใช้การควบคุมแบบ A
2. พวกที่สอง มี 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองใช้การควบคุมแบบ B
3. พวกที่สาม มี 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มควบคุม

ในการทดลองนี้ใช้ครูสอนอ่าน 2 คน ครูทั้งสองคนนี้มีโอกาสในการสอนนักเรียน ทั้ง 6 กลุ่มเท่ากัน มีการทดสอบครูก่อนสอนเพื่อป้องกันไม่ให้ตัวแปรจากตัวครูมีอิทธิพลต่อการทดลอง นักเรียนทั้งหมดจะได้รับการฝึกเป็นเวลา 30 คาบ โดยฝึกวันเว้นวัน ไซบทเรียน 15 บทเรียน

การควบคุมแบบ A เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามก่อนอ่านโดยให้นักเรียนเข้าใจถึงธรรมชาติของการถาม (the nature of questioning) สอนการไขข้อเรื่อง หัวเรื่องย่อย และคำอธิบายประกอบภาพเพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเห็นวิธีการเขียน จะใดตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านโดยรู้จักตั้งคำถาม ถามตนเองก่อนอ่านว่า ตนควรจะพุ่งความสนใจไปที่ใดบ้างจึงจะเข้าใจเรื่องได้รวดเร็ว ในบทเรียนสุดท้ายได้มีการฝึกการไขข้อเรื่อง หัวเรื่องย่อย และคำอธิบายประกอบภาพพร้อมกันเพื่อให้นักเรียนสามารถตั้งจุดประสงค์ในการอ่านได้

---

⁶ Arthur Edward Smith, "The Effectiveness of Training Students to Generate Their Own Questions Prior to Reading," Dissertation Abstracts International, 33 (April, 1973), p. 5620-A.

การควบคุมแบบ B เป็นการฝึกให้นักเรียนเข้าใจถึงธรรมชาติของการถาม เช่นเดียวกับการควบคุมแบบ A มีการฝึกฝนให้รู้จักตั้งคำถามจากบทเรียนที่ฝึก มีการทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้วเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดในการตั้งคำถามสำหรับบทเรียนใหม่

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า การควบคุมแบบ A และ B ใกล้เคียงกันคือ นักเรียนสามารถตั้งคำถามก่อนการอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ

ในปีเดียวกันนี้ เจอรัลด์ เอ็ดเวิร์ด สแตฟฟอร์ด⁷ (Gerald Edward Stafford) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ ของนักเรียน (reading for different purposes) โดยสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนเกรด 3 จำนวน 45 คน และเกรด 6 จำนวน 45 คน จากโรงเรียนประถม 2 โรงเรียน แบบทดสอบการอ่านชื่อ Gilmore Oral Reading Test, Form A (1952) นักเรียนทั้ง 90 คนนี้ ถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะอ่านเนื้อเรื่องเพื่อจุดมุ่งหมายหนึ่งอย่างใน 3 อย่าง ดังต่อไปนี้

1. การอ่านอย่างระมัดระวัง (careful reading)
2. การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (reading for specific purposes)
3. การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายโดยทั่วไป (reading for general purposes)

ความสามารถในการอ่านที่ใช้เป็นเครื่องมือเปรียบเทียบในการอ่านทั้ง 3 แบบ

ได้แก่

1. ความแม่นยำในคำศัพท์
2. ความเข้าใจในการอ่าน
3. อัตราเร็ว

⁷Gerald Edward Stafford, "An Examination of the Effects of Three Testing Techniques on Word Accuracy, Comprehension, Rate, and Percentages of Semantic Substitutions in Oral Reading," Dissertation Abstracts International, 33 (April, 1973), p. 5565 - A.

4. จำนวนเปอร์เซ็นต์ของ semantic substitutions

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างในองค์ประกอบทั้ง 4 อย่างระหว่างการอ่านอย่างระมัดระวัง การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะ และการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายโดยทั่วไป

4. การอ่านเอาเรื่องกับระดับเสียง (intonation)

ใน ค.ศ. 1970 อลิซาเบธ โรส อาลส์เวสต์⁸ (Elizabeth Rose Ahlvers) ได้ทำการวิจัยว่าการสอนของผู้วิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางระดับเสียงจะมีผลต่อการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนหรือไม่ และเพื่อศึกษาว่านักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการสอนนี้จะมีสัมฤทธิ์ผลในการทำแบบทดสอบระดับเสียงในการอ่านออกเสียงมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการสอนหรือไม่ โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 1 จำนวน 260 คนจาก Manover Pennsylvania Schools นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการสอนระดับเสียงควบคู่ไปกับการสอนอ่านตามปกติ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามปกติเท่านั้น หลังจากการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ใช้ Gates Mac-Ginite Reading Test, Primary A, Form 1 ทดสอบการอ่านเอาเรื่อง

ผลจากการวิจัยปรากฏว่าการสอนทักษะทางระดับเสียงไม่ได้ช่วยให้การอ่านเอาเรื่องของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่นักเรียนในกลุ่มทดลองทำคะแนนจากการทดสอบระดับเสียงได้คือนักเรียนในกลุ่มควบคุม

5. การอ่านเอาเรื่องกับคำศัพท์และโครงสร้าง

ในปี พ.ศ. 2514 พิศรวัลย์ โกวิทวดี⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์

---

⁸Elizabeth Rose Ahlvers, "A Study of the Effect of Teaching Intonation Skills on Reading Comprehension in Grade One," Dissertation Abstracts International, 32 (July, 1971), p. 297-A.

⁹พิศรวัลย์ โกวิทวดี, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกศึกษาศาสตร์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.)

ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบของความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านอย่างละ 60 ข้อ

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเรื่องความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์

2. นักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูง จะมีความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านสูงด้วย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 สุธรรม ชาติะสิงห์¹⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (structure) และความหมายของศัพท์ (vocabulary) ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความ (reading comprehension) ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครหรือยุชยา" ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างนักเรียน 310 คน แบบทดสอบที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 3 ฉบับคือ แบบทดสอบการอ่านเอาความ แบบทดสอบโครงสร้าง และแบบทดสอบศัพท์

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้างและทางศัพท์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางโครงสร้าง ศัพท์ และทางโครงสร้างกับศัพท์รวมกัน

¹⁰สุธรรม ชาติะสิงห์, "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (structure) และความหมายของศัพท์ (vocabulary) ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความ (reading comprehension) ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครหรือยุชยา" (ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.)

ต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านสูงและนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ ทำถูกในเรื่อง Articles, Nouns, Pronouns, Verbs and Tenses, Modifiers, Word Order, Active Vocabulary และ Passive Vocabulary แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. การอ่านเอาเรื่องกับการใช้ภาพประกอบ

ในปี พ.ศ. 2515 ประสงค์ สุรสิทธิ์¹¹ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีการทดลอง แบ่งนักเรียน 90 คน ออกเป็น 3 กลุ่ม ให้อ่านบทเรียน 3 ประเภท คัดกล่าว จากเรื่อง 2 เรื่อง ให้เวลานักเรียนอ่านบทเรียนแต่ละชนิด และทำข้อทดสอบในเวลาเท่ากัน

ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนที่อ่านบทเรียนที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

¹¹ ประสงค์ สุรสิทธิ์, "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูน" (ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.)

2. นักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านไม่แตกต่างจากนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ

3. นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ เมื่ออ่านบทเรียนที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่องและบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน

4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านไม่ต่างกันเมื่ออ่านบทเรียนที่มีแต่เฉพาะตัวอักษรล้วน ๆ

7. การอ่านเอาเรื่องกับวัฒนธรรม

ในปี พ.ศ. 2515 ปรีชา อุนรัตน์¹² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษ" ของนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 200 คน สร้างแบบทดสอบประเภทเลือกตอบ 3 ชุดคือ

1. แบบทดสอบความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ไม่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ทั้งที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก และที่ไม่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก

2. นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีคะแนนความเข้าใจวัฒนธรรมระดับปานกลางถึงดี เป็นผู้ที่มีคะแนนความสามารถในการอ่านที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มากในระดับปานกลางถึงดี

¹² ปรีชา อุนรัตน์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.)

3. ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง
4. ความสามารถในการอ่านที่ไม่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มากอยู่ในระดับ

ปานกลาง

5. ความสามารถในการอ่านที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มากอยู่ในระดับดี

8. การอ่านเอาเรื่องกับตัวแปรบางประการ

ก. ความสนใจ ในปี ค.ศ. 1971 รัธ แอน บรูคส์¹³ (Ruth Ann Brooks) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนเกรด 9 ของ Columbus City Schools จำนวน 90 คน ผลปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ให้ความเห็นว่าความสนใจอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกสิ่งที่จะอ่าน แต่ความสนใจไม่ได้มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ความสนใจที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ

ข. วิธีการอ่าน เปียคาส¹⁴ (Piekaz) ได้ทำการศึกษาวิธีการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนที่อ่านเอาเรื่องสูงกวาระดับ (higher-level readers) และนักเรียนที่อ่านต่ำกวาระดับ (lower-level readers) โดยการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่านักเรียนที่อ่าน

¹³Ruth Ann Brooks, "An Investigation of the Relationship between Reading Interest and Comprehension," Dissertation Abstracts International, 32 (June, 1972), p. 6674 - A.

¹⁴Piekaz, "The Apprehension and Interpretation of Meaning," Encyclopedia of Educational Research, (3d ed.; New York: The Mcmillan Company, 1960), p. 1110.

เอาเรื่องต่ำกว่าระดับ เมื่ออ่านจะพุ่งความสนใจไปที่ความหมายแบบผิวเผิน (surface meanings) ของสิ่งที่อ่านมาก ให้ความสำคัญเล็กน้อยต่อความหมายอันแท้จริงที่ซ่อนเร้นอยู่ (implied meanings) และไม่ประเมิน (evaluate) สิ่งทีอ่าน

ส่วนนักเรียนที่อ่านสูงกว่าระดับใช้วิธีการต่อไปนี้

1. เริ่มจากสิ่งที่จำเพาะเจาะจง (specifics) ไปหาสิ่งทั่วไป (generalities)
2. เริ่มจากความหมายแบบผิวเผินไปหาความหมายที่ซ่อนเร้น
3. ประเมินสิ่งที่อ่าน

ค. ความเร็วในการอ่าน เกรย์¹⁵ (Gray) ได้ทำการวิจัยสหสัมพันธ์ระหว่างความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. มีสหสัมพันธ์ระหว่างความเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่านทั้งเด็กและผู้ใหญ่
2. สหสัมพันธ์จะแตกต่างกันไปตามกลุ่มของนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ และระดับเกรด เช่นเดียวกับในหมู่ผู้ใหญ่
3. สหสัมพันธ์ระหว่างความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านจะแตกต่างกันในหมู่เด็กตามปัจจัยต่อไปนี้คือ
  - ก. ชนิดและความยากของเนื้อเรื่องที่อ่าน
  - ข. จุดมุ่งหมายในการอ่าน
  - ค. วิธีการวัดความเข้าใจที่ผู้วิจัยใช้

¹⁵Gray, "Relation between Speed and Comprehension,"

Encyclopedia of Educational Research (rev. ed.; New York: The Macmillan Company, 1952), pp. 980-981.

ผู้วิจัยยังได้ให้ความเห็นว่า ถึงแม้ความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน จะมีความสัมพันธ์กันก็มิได้หมายความว่าจะไปเร่งให้นักเรียนอ่านให้เร็วที่สุดอย่างเดียว เพราะจะยิ่งทำให้ความเข้าใจลดลง วิธีการที่ดีที่สุดคือต้องให้นักเรียนอ่านให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่ เขาจะสามารถทำได้ ทั้งสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านด้วย

ง. ระดับเศรษฐกิจและสังคม ใน ค.ศ. 1971 เอลิซาเบท เวลส์ เพอเซล¹⁶ (Elizabeth Wells Purcell) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลิกภาพและ สัมฤทธิผลในการอ่านเอาเรื่อง โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 5 จำนวน 215 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวัดคือ California Achievement Test Section on Reading และ California Test of Personality โรงเรียนที่เลือกมาในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งโรงเรียน ที่มีนักเรียนระดับเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง กลาง และต่ำ

ผลจากการวิจัยปรากฏว่าเด็กระดับเศรษฐกิจและสังคมระดับสูงเท่าไรยิ่งมีความ สามารถในการอ่านสูงขึ้นเท่านั้น

9. การอ่านเอาเรื่องกับการทดลองสอนอ่านเอาเรื่อง

ใน ค.ศ. 1971 เดวิด แมร์ส กูนิออตตา¹⁷ (David Mears Cucinotta) ผู้มีความคิดว่าการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการอ่านจะทำให้การอ่านเอาเรื่องดีขึ้นได้ทดลอง

¹⁶Elizabeth Wells Purcell, "The Relationship of Personality to Achievement in Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International, 33 (September, 1972), p. 906-A.

¹⁷David Mears Cucinotta, "Two Methods of Improving Certain Reading Comprehension Skills of Able Grade Eleven Learners," Dissertation Abstracts International, 32 (October, 1971), pp. 1974-A-1975-A.

วิธี 2 วิธีที่ใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการอ่าน วิธีดังกล่าวได้แก่

1. การวิเคราะห์และแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านโดยใช้ตัวนักเรียนเองเป็นศูนย์กลาง (self-directed method)
2. การวิเคราะห์และแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านโดยครูเป็นผู้ชี้ให้เห็น (teacher-directed method)

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 11 จำนวน 288 คน แบ่งเป็นกลุ่มสูงกว่าเฉลี่ยและกลุ่มโดยเฉลี่ย วิธีการแบ่งยึดความสามารถในการพูดและการอ่านเอาเรื่องเป็นเกณฑ์ เวลาที่ใช้ในการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ วิชาที่เรียน 13 บท นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับบทเรียนเหมือนกันทุกคน ทักษะในการอ่านเอาเรื่องที่ใช้ทดลองคือ

1. ความสามารถในการเข้าใจข้อเท็จจริงและรายละเอียดในเนื้อเรื่อง
2. ความสามารถในการรวบรวมความสัมพันธ์ระหว่างใจความและรายละเอียดของใจความ
3. ความสามารถในการหยั่งรู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียน
4. ความสามารถในการติดตามวิธีดำเนินเรื่องราวของผู้เขียน

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. ถึงแม้จะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธีใช้ตัวนักเรียนเองเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านและวิธีที่ครูเป็นผู้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง ปรากฏว่าวิธีใช้ตัวนักเรียนเองเป็นศูนย์กลางมีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านเอาเรื่องมากกว่าวิธีที่ครูเป็นผู้ชี้ให้เห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพวกโดยเฉลี่ย
2. ทั้งสองวิธีไม่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน
3. ทั้งสองวิธีไม่ทำให้ความสามารถในทักษะการอ่านเอาเรื่องของนักเรียน

แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2515 ราวไฟ คาวเรื่อง¹⁸ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีแปลกับวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน และเปรียบเทียบคะแนนสัมฤทธิ์ผลความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการออกเสียงอย่างถูกต้อง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 35 คน ทั้ง 2 กลุ่มได้รับการสอนด้วยเรื่องเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน โดยครูคนเดียวกันและใช้เวลาสอนเท่ากัน แต่กลุ่มหนึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีแปลในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับการพิจารณาว่ามีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษทัดเทียมกันจากการทดสอบก่อนเริ่มการทดลอง หลังจากการทดลอง 12 สัปดาห์ มีการวัดผลด้วยแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลซึ่งเชื่อถือได้

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านออกเสียงสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแปล แต่ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถเท่าเทียมกัน

อนึ่งผู้วิจัยให้ความเห็นว่า เนื่องจากเวลาที่ทดลองสอนมีเพียง 3 เดือนเท่านั้น เป็นระยะเวลาที่น้อยไปในการที่จะพัฒนาทักษะใหม่ขึ้นมา ดังนั้นผลการวิจัยจึงอาจคลาดเคลื่อนไปได้

10. เปรียบเทียบความเข้าใจจากการอ่านในใจ อ่านออกเสียงและการฟัง

ใน ค.ศ. 1971 ฮิว วอลเลซ เกล็น¹⁹ (Hugh Wallace Glenn) ได้ทำการ

¹⁸ ราวไฟ คาวเรื่อง, "การเปรียบเทียบการสอนอ่านอังกฤษด้วยวิธีแปลกับวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.)

¹⁹ Hugh Wallace Glenn, "The Effect of Silent and Oral Reading on Literal Comprehension and Oral Reading Performance," Dissertation Abstracts International, 32 (December, 1971), p.3152-A.

ศึกษาผลของการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียน 180 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่งในรัฐแคลิฟอร์เนีย นักเรียนเหล่านี้พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเป็นนักเรียนเกรด 2, 3 และ 4 อย่างละ 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ทุกกลุ่มมีนักเรียนจากทุกเกรดจำนวนเท่า ๆ กัน แบ่งการทดลองออกเป็นดังนี้

- กลุ่มที่ 1 อ่านในใจแล้วตอบคำถาม
- กลุ่มที่ 2 อ่านในใจ อ่านออกเสียง แล้วตอบคำถาม
- กลุ่มที่ 3 อ่านในใจ ตอบคำถาม แล้วอ่านออกเสียง

หลังจากนั้นนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านอีกครั้งหนึ่ง แบบทดสอบนี้คือ Gilmore Oral Reading Test

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า
2. ไม่มีความแตกต่างในคะแนนการอ่านเอาเรื่องระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่ม

ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 เจมส์ เอฟ. สวอลม์²⁰ (James F. Swalm)

ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในใจ อ่านออกเสียง และการฟัง โดยใช้แบบทดสอบโคลซ์ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียน 324 คน จากเกรด 2, 3 และ 4 จำนวนเท่า ๆ กัน และในแต่ละเกรดยังแบ่งเป็นนักเรียนที่เหนือกว่าระดับ (above average) เท่าระดับ (average) และต่ำกว่าระดับ (below average) อีกอย่างละเท่า ๆ กัน นักเรียนแต่ละเกรดได้รับเนื้อเรื่องสำหรับอ่านที่เหมาะสมกับระดับของตน กลุ่มเหนือกว่าระดับ

²⁰James F. Swalm, "Comparison of Oral Reading, Silent Reading, and Listening Comprehension Assessed by Cloze," Dissertation Abstracts International, 32 (January, 1972), p. 3578-A.

เท่าระดับและต่ำกว่าระดับได้รับเนื้อเรื่องอ่านเหมือนกันภายในเกรดของตน เนื้อเรื่องที่ใช่ในการอ่านในใจ อ่านออกเสียง และฟังเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. เมื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่ที่ระดับของเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะเข้าใจจากการอ่านดีกว่าจากการฟัง
2. เมื่อความสามารถในการอ่าน และระดับของเรื่องที่อ่านเท่ากัน ความเข้าใจจากการฟัง การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียงมีปริมาณพอกัน
3. เมื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนต่ำกว่าระดับของเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะเข้าใจจากการฟังดีกว่า จากการอ่านในใจ นักเรียนในเกรด 2 และเกรด 4 ที่อ่านต่ำกว่าระดับ เข้าใจจากการฟังมากกว่าการอ่านออกเสียง

ข. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

1. การสอนการอ่านควรเน้นที่อะไร

เท็ด เพลสเตอร์²¹ (Ted Plaister) เสนอว่าการสอนการอ่านควรเน้นสิ่งต่อไปนี้

1. แก้ไขนิสัยการอ่านที่ไม่ดี
2. ฝึกฝนให้อ่านโดยรู้จักคาดคะเนความหมายจากเนื้อความ
3. ฝึกหัดจับเวลาในการอ่าน
4. ฝึกหัดอ่านเนื้อเรื่องหลาย ๆ ชนิด
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม
6. ฝึกทำแบบทดสอบในเวลากำหนดอันเหมาะสม

²¹Ted Plaister, "Reading Comprehension for College Level Foreign Students," TESOL Quarterly, Vol 2. No. 3(September, 1968), p.40.

7. ฝึกให้พัฒนาการทางคำศัพท์ โดยครูจัดบทเรียนที่เป็นโปรแกรมขึ้น

2. วิธีพัฒนาการอ่านเอาเรื่อง

เอ็ดนา เอ็ม. ฮอรัคส์ และ เกรซ แอด. แซคเก็ต²² (Edna M. Horrocks and Grace L. Sackett) เสนอความเห็นว่าการจะเน้นหนักการสอนทักษะความเข้าใจ ตลอดเวลาในการศึกษาของนักเรียน ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความเข้าใจประกอบด้วยความสามารถทางภาษา สติปัญญา ความสามารถในการเข้าใจคำพูด ความสามารถในการตีความหมายและประสบการณ์อันเป็นภูมิหลัง

การจะพัฒนาการอ่านเอาเรื่องให้ได้ผล ต้องพัฒนาทักษะต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเห็นรายละเอียดที่สำคัญ ๆ
2. ความสามารถในการเรียบเรียงเหตุการณ์ตามความเป็นจริง
3. ความสามารถในการจับใจความสำคัญ
4. ความสามารถในการขยายความคิดอย่างมีเหตุผลและมีความคิดสร้างสรรค์

ในหนังสือ *Teacher's Encyclopedia*²³ มีการเสนอวิธีการที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความเข้าใจในระดับต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ให้แบบฝึกหัดการอ่านในใจซึ่งเป็นเรื่องที่ตรงกับประสบการณ์ของนักเรียน แนะนำการปฏิบัติตามคำสั่งที่มีในแบบฝึกหัดแก่นักเรียน (เกรท 1)

²²Edna M. Horrocks, and Grace L. Sackett, "How to Develop Comprehension Skills," *Teacher's Encyclopedia* (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice - Hall, Inc., 1966), p. 512.

²³ "Methods of Improving Comprehension," *Encyclopedia of Educational Research* (3d ed.; New York : The Mcmillan Company, 1960), p. 1123.

2. ให้แบบฝึกหัดการอ่านในใจ ฝึกเน้นหนักที่ความหมายของเนื้อเรื่อง ฝึกให้นักเรียนตอบคำถาม เติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์ และจับคู่สิ่งที่มีความหมายเหมือนกัน

(เกรต 1)

3. ให้แบบฝึกหัดการอ่านในใจ มีแบบฝึกหัดความเข้าใจที่มุ่งใจนักเรียน

(เกรต 3)

4. ปรับการสอนให้เข้ากับความต้องการของนักเรียนทั้งหมดและของแต่ละบุคคล

(เกรต 4)

5. ฝึกเน้นหนักในเรื่องประโยคเนื้อความ (topic sentence) วลีที่ขยาย (modifying phrases) และคำที่เป็น rational words (เกรต 4 - 6)

6. เพิ่มศัพท์ที่มีความหมาย ฝึกให้รู้จักเรียงลำดับความคิดหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการอ่านอย่างถูกต้อง (เกรต 4 - 8)

7. เพิ่มแรงจูงใจในการอ่านให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่าน เลือกสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการฝึก หลีกเลี่ยงสภาพการณ์ที่จะขัดขวางการพัฒนา ให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านเอาเรื่องอย่างสม่ำเสมอ (ระดับวิทยาลัย)

3. การใช้สื่อความหมายในเนื้อความ (context clues) ในการคาดคะเนความหมายของศัพท์ในการอ่านเอาเรื่อง

วิลเลียม อี. นอร์ริส²⁴ (William E. Norris) เสนอความเห็นว่าการใช้สื่อความหมายในเนื้อความในการหาความหมายของศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยเป็นการวิเคราะห์คำศัพท์วิธีหนึ่งและเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่าน เขาได้แบ่งชนิดของการหาความหมายของศัพท์จากสื่อความหมายในเนื้อความออกเป็น 5 ประเภทพร้อมตัวอย่างดังนี้

²⁴William E. Norris, "Context Clues to Vocabulary Meaning,"

1. การหาความหมายจากคำจำกัดความ (Definition) ความหมายของคำถูกให้ในรูปของคำจำกัดความ ดังตัวอย่าง

A number of languages of South Africa have clicks, a variety of popping sounds made by forming vacuums between the tongue and the hard or soft palate.

2. การหาความหมายจากประสบการณ์ ผู้อ่านสามารถคาดคะเนความหมายของคำโดยใช้ประสบการณ์ทางตรง (direct experience) และประสบการณ์ทางอ้อม (indirect experience) ด้วยสภาพการณ์ในเรื่องคล้ายคลึงกับประสบการณ์ที่ผู้อ่านเคยพบมาจนทำให้เขาสามารถคาดคะเนความหมายได้ ดังตัวอย่าง

The sweat rolled down his face. His entire body was wet, as if he had fallen into a spring --- The heat was terrible.

3. การหาความหมายจากการเปรียบเทียบ (comparison and contrast) เนื้อความอาจบอกความหมายด้วยการเปรียบเทียบคำที่ต้องการรู้ความหมายกับคำที่นักเรียนคุ้นเคยหรือในทางตรงกันข้ามบอกความหมายที่ไม่ใช่ความหมายของคำที่ต้องการรู้ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความคิดในการคาดคะเนความหมาย ดังตัวอย่าง

Although he was accustomed to life in the desert, he could not endure the heat of this valley very long --- Two more hours of such heat would finish him.

4. การหาความหมายจากคำที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือเหมือนกับคำที่ต้องการ โดยคำที่มีความหมายคล้ายคลึงจะอยู่ติดตามคำที่ต้องการ ดังตัวอย่าง

When it comes to manufacture goods there is actually more diversity in this country than Europe has ever known. The variety of goods carried by our stores is the first thing that impresses any visitor from abroad.

5. การหาความหมายจากการสรุป (summary) ความหมายของคำหรือความคิดของผู้เขียนจะถูกสรุปเป็นคำ ๆ เดียวหรือข้อความเดียว ดังตัวอย่าง

The Spanish word ni means "nor," but the closet equivalent combination of sounds in English is knee. In Congo Swahili ni is a prefix to affirmative verbs and means "I" while in Navajo it is a suffix to verbs and indicates completed action... It is entirely ARBITRARY which sounds are employed to express particular ideas.

4. ข้อความที่ใช้ในการอ่านเอาเรื่อง (Reading Comprehension Passage)

เอ็ม. แมคมิลลัน²⁵ (M. Macmillan) ให้ความเห็นว่า ไม่มีนักเรียนคนไทยที่มีอัตราความเร็วในการอ่านเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เพียงแบบเดียว ความเร็วในการอ่านแตกต่างกันไปตาม

1. สิ่งที่อ่าน
2. จุดประสงค์ในการอ่าน
3. ระดับที่ผู้อ่านพึงเล็งในการอ่าน

ลักษณะของข้อความที่ใช้ในการอ่านเอาเรื่องเพื่อฝึกอัตราความเร็วในการอ่านควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. เนื้อเรื่องและคำถามต้องไม่ยากเกินไป
2. ต้องฝึกให้ผู้อ่านตอบคำถามทันทีหลังการอ่านเนื้อเรื่องเพียงครั้งเดียว ไม่กลับไปดูเนื้อเรื่องอีก

3. คำถามควรถามเกี่ยวกับความจำเนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่ควรถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้อ่านหรือวิธีการเขียนของผู้เขียน ควรจะทดสอบว่านักเรียนรู้จักมุ่งหมายของเนื้อเรื่อง สามารถสรุปเรื่องราวและเข้าใจเรื่องราวโดยทั่ว ๆ ไปหรือไม่

---

²⁵M. Macmillan, "Comprehension Testing in Quicker Reading Courses," English Language Teaching, Vol. XVIII, No. 3 (April, 1964), pp. 111-112.